

CATEGORIA: 1a

MODALITAT: PROSA CATALANA

TÍTOL: AQUELL DIA

PSEUDÒNIM: Esgaló

Aquell dia...

Aquell dia prometia. Ja teníem al cap la vaga del 27-G tot recordant el 29-S, allò del 29 va ser massa, ningú s'ho esperava i més endavant sabríem que aquest dia també...

Érem el 22 de gener i veníem de Plaça de Sants amb crits de: " *Qui sembra la misera recull la ràbia, ràbia, ràbia, ràbia, ràbia!* I *Vaga, Vaga, Vaga General!*"

Aquella *mani* era ben maca, unes 10.000 persones de tot tipus d'edats, joves disposats a tot! I gent gran que a la mínima que hi havia tensió s'ho miraven des de lluny.

Ja estàvem a l'alçada del Memorial democràtic quan de cop una de les pancartes lateral es va ficar davant de la persiana d'aquell vell cinema (que sempre m'havia mirat pels *graffitis* que tenia a la persiana) entre crits de: " *Ocupació! Ocupació!*" Van sortir dos encaputxats per la part de dalt i van desplegar una pancarta que posava: " *Ja n'hi ha prou! La Borsa o la vida!*" (i hi un penjat). Un cop van acabar les "tasques" de lligar bé la pancarta i que quedés recta, van encendre un parell de bengales com aquelles dels *hooligans* del futbol.

Quasi tothom va entrar: gent gran que anava a recordar quan eren joves i freqüentaven aquell cinema, joves que estaven disposats a resistir fins al dia 27, i gent que entrava per anar als lavabos i que més tard es trobarien que no podien sortir.

La gent que no va entrar i que es va quedar a fora va començar a marxar fins que al final només quedàvem un centenar. Nosaltres vam anar a un bar que era dos edificis a l'esquerra del Cinema i vam fer unes braves i vam veure alguna cosa, de cop els altaveus de les furgones van interrompre la nostra xerrada.

Deien: " *En dos minuts intervenció policial!*" I ja sabíem que aquests no eren com Antena3, quan fes els dos minuts no trigarien ni un segon a carregar. Allà a la taula tots ens vam sulfurar.

Uns deien de sortir i frenar-los una estona , però com a molt érem una cinquantena i no valia la pena, perquè a més des de dintre del cinema van abaixar la persiana metàl·lica. Un de la taula del nostre costat, que el teníem vist d'altres *manis* i que era advocat, ens va dir que si no hi havia ordre judicial no podien entrar, i que amb aquest poc temps que passava des de l'ocupació era impossible que la tinguessin que per tant si no hi havia llançament d'objectes des de dintre no podien fer res.

Així que ens vam relaxar una miqueta i vam acabar-nos les braves, i de tant en tant algú anava traient el cap a veure què passava.

Un moment que un treia el cap ens va dir:

-Veniu ràpid. Mireu això!

Tots vam sortir corrents cap a la porta i vam veure que des de dintre estàvem tirant avions de paper, al cap d'una estona de mirar com volaven i no tocaven a ningú vam reprendre la nostra conversa a la taula. Al cap d'una estona vam sortir i ens vam asseure a la parada d'autobús de davant. En un moment va arribar una furgona amb unes escales carregades a dalt, i un grup de mossos va sortir amb sizalles direcció al carrer de darrere del cinema. No vam dubtar a aixecar-nos i seguir-los. El mateix van fer uns quants grups més que teníem vistos de diferents mogudes. Però no ens vam poder acostar al carrer

de darrere ja que van fer un cordó a l'entrada per tant seguíem estant a Via Laietana. I en un moment d'il·luminació vam trucar a un conegut que sabíem que estava dintre i ens van dir que els mossos ja estaven a dintre. De cop es van començar a veure les guspines d'una radial de la persiana metàl·lica. Els mossos del cordó ens van escombrar fins a un carreró que desembocava a Via Laietana. Allà ens vam reagrupar uns quants unes 50 o 60 persones. Primer ens van dir que se'ls endurien a comissaria però ràpidament vam veure que era impossible ja que eren unes 400 persones.

I com vam veure els van començar a treure un per un i identificant-los a tots això deuriem ser les 11 o les 12 de la nit. Primer van sortir els que no es resistien i tot i això ens van explicar que un cop els separaven del grup els tiraven a terra per mirar-los el DNI.

Un cop ja estava més de la meitat fora van sortir els que es resistien, i gràcies al contacte que teníem a dintre vam poder saber que a dintre els tractes no eren els millor ja que s'estava apallissant a gent destacada que pels comentaris que feien els mossos ja els tenien vistos.

Va sortir un conegut que tenia punts al cap, amb els punts arrencats perquè en el moment en que van tirar-lo a terra li van posar la bota al cap i li van treure, després un altre amb la cara tota vermella i abonyegada d'una pallissa que li havien donat, un fotògraf a qui li havien robat la targeta perquè estava fent fotos a una de les pallisses i així uns quants casos més.

Com ja ens esperàvem amb els que anaven nosaltres van sortir els últims. Quasi tots van sortir mínimament bé amb alguna contusió que altra, però bé. I un cop ja vam ser tots fora vam saber que algunes que no portaven DNI se les havien emportat a comissaria, però aa havien de marxar ràpidament d'allà ja que no dubtaven que si ens hi estàvem mitja hora més hi hauria merder.

Vam marxar de pressa tot preparant-nos per la criminalització mediàtica de l'endema.